

—
decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Homeward bound – Marta Keene

➔ met wat uitleg: <https://nyfos.org/marta-keen-homeward-bound/>

➔ mooi duet: <https://www.youtube.com/watch?v=mHPfGbMWG9Q>

In the quiet misty morning
When the moon has gone to bed,
When the sparrows stop their singing
And the sky is clear and red,
When the summer's ceased its gleaming
When the corn is past its prime,
When adventure's lost its meaning -
I'll be homeward bound in time

Bind me not to the pasture
Chain me not to the plow
Set me free to find my calling
And I'll return to you somehow

If you find it's me you're missing
If you're hoping I'll return,
To your thoughts I'll soon be listening,
And in the road I'll stop and turn
Then the wind will set me racing
As my journey nears its end
And the path I'll be retracing
When I'm homeward bound again

Bind me not to the pasture
Chain me not to the plow
Set me free to find my calling
And I'll return to you somehow

Bind me not to the pasture
Chain me not to the plow
Set me free to find my calling
And I'll return to you somehow

In the quiet misty morning
When the moon has gone to bed,
When the sparrows stop their singing
I'll be homeward bound again

In de stille, mistige ochtend
Wanneer de maan is gaan slapen,
Wanneer de mussen stoppen met zingen
En de lucht helder en rood is,
Wanneer de zomer is opgehouden te glinsteren
Wanneer het koren zijn hoogtepunt heeft bereikt,
Wanneer avontuur zijn betekenis heeft verloren -
Zal ik op tijd naar huis terugkeren

Bind me niet aan de weide
Keten me niet vast aan de ploeg
Laat me vrij om mijn roeping te vinden
En ik zal op de een of andere manier naar je terugkeren

Als je ontdekt dat je mij mist
Als je hoopt dat ik terugkom,
Zal ik spoedig naar je gedachten luisteren,
En op de weg zal ik stoppen en omkeren
Dan zal de wind me laten racen
Terwijl mijn reis zijn einde nadert
En het pad dat ik zal volgen
Wanneer ik weer naar huis ga

Bind me niet aan de weide
Keten me niet vast aan de ploeg
Bevrijd me om mijn roeping te vinden
En ik zal op de een of andere manier naar je terugkeren

Bind me niet aan de weide
Keten me niet vast aan de ploeg
Laat me vrij om mijn roeping te vinden
En ik zal hoe dan ook naar je terugkeren

In de stille, mistige ochtend
Wanneer de maan is gaan slapen,
Wanneer de mussen stoppen met zingen
Zal ik weer huiswaarts keren

Marta Keen: "Finding your true calling in life; knowing that those who love you trust that you will return... I wrote this song for a loved one who was embarking upon a new phase of life's journey, to express the soul's yearning to grow and change."

"Je ware roeping in het leven vinden; wetende dat degenen die van je houden erop vertrouwen dat je terug zult komen... Ik schreef dit lied voor een geliefde die aan een nieuwe fase in het leven begon, om het verlangen van de ziel om te groeien en te veranderen uit te drukken."

Thuis mogen komen ... hoezeer kunnen we daar naar verlangen. In de lezingen van dit weekend wordt mooi geschetst wat dit betekent. Je ware roeping vinden, is ook een soort thuiskomen. En dat geldt zowel voor Jezus, Martha en Maria.

Intredelied: Het eerste woord zal vrede zijn (ZJ 705)

<https://www.youtube.com/watch?v=pElpIMHyOYk>

**Refr.: Het eerste woord zal vrede zijn waar jij ook binnengaat.
Sjaloom voor jou, sjaloom voor mij: maak van dit woord een daad!**

Vertel aan wie maar horen wil: het Rijk van vrede komt!
Het is nabij, zwijg niet meer stil, bazuin, bazuin het rond. *refrein*

En als jouw groet geen goed ontmoet, je woord geen weerklank vindt,
schud dan het stof af van je voet, 't verwaait wel op de wind. *refrein*

Wanneer je gaat in vredesnaam op weg door stad en land,
dan mag je blij zijn, want jouw naam staat woordelijk in Gods hand. *refrein*

Welkom:

Vandaag gaan wij,
in het gezelschap van Jezus,
op bezoek bij de gezusters Martha en Maria.
Het kan een deugddoend en verrassend bezoek worden,
tenminste, als we niet meteen denken: die geschiedenis kennen we al,
want wie zo redeneert, luistert niet meer.

Op het eerste gezicht lijkt onze evangelielezing
een anekdote zonder veel diepgang:
een woordenwisseling tussen twee zussen.
De een slooft zich uit, Martha
en de andere, Maria, hangt aan Jezus' lippen.
En dan Jezus die het pleit beslecht ten voordele van Maria:
"Zij heeft het beste deel gekozen".

In de loop van de geschiedenis
heeft de Kerk, Jezus' voorbeeld hier volgend,
aan het contemplatieve een hoge waarde toegekend.
Het beschouwende leven werd hoger gewaardeerd
dan de inzet voor dagelijkse beslommingen.

Om ons hart te zuiveren,
zodat het Woord van de Heer onbelemmerd bij ons kan binnenkomen,
bidden wij eerst God om ontferming.

Gebied om ontferming:

Laten we het in deze vakantietijd nu even stil maken
en bidden om Gods genade en barmhartigheid.

L.: Voor alle mensen die soms verloren lopen,
voor wie geen toekomst meer bestaat
omdat ze nergens gastvrijheid ervaren
en omdat wijzelf hierin nog zo vaak tekortschieten.
Heer, ontferm U over ons.

Voor mensen die zich teveel hechten
aan rijkdom en welvaart

en te weinig een helpende hand uitsteken naar anderen.
Christus, ontferm U over ons.

Voor gewone mensen, mensen zoals wij,
die, met vallen en opstaan, proberen Gods handen en voeten te zijn
om zijn droom met deze wereld uit te bouwen.
Heer, ontferm U over ons.

God, wij vragen U
laat het voorbeeld van Jezus ons leven vervullen.
Laat ons nog meer aandacht hebben voor mekaar
en vervul ons hart met uw grote vreugde,
met uw barmhartigheid en uw vergevingsgezindheid. Amen.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

Goede Vader,
voer ons binnen in de stilte van uw huis
waar wij bij U terecht kunnen met heel ons hebben en houden.
Leer ook ons te luisteren naar uw Zoon,
naar zijn Boodschap van vrede,
zijn Boodschap van geluk waarop de wereld wacht.
Leer ons de daad bij zijn Woord te voegen
en vrede- en gelukzaaiers worden,
vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Genesis (Gen. 18, 1-10a)

- 1 Eens verscheen de Heer aan Abraham bij de eik van Mamre,
toen Abraham op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zat.
- 2 Hij sloeg zijn ogen op
en zag plotseling drie mannen voor zich staan.
Meteen liep hij van de ingang van zijn tent naar hen toe;
- 3 hij boog diep en zei:
`Indien ik genade heb gevonden in uw ogen, mijn heer,
ga dan niet aan uw dienaar voorbij.
- 4 Ik zal water laten halen; was uw voeten en rust hier onder de boom.
- 5 Nu u bij uw dienaar bent zal ik een stuk brood voor u halen
om u te sterken voor uw verdere reis.
'Ze zeiden: `Doe dat. Heel graag.'
- 6 Abraham ging haastig de tent in naar Sara en zei:
`Neem gauw drie schepel fijn meel, kneed het en bak er koeken van.'
- 7 Daarna liep Abraham naar de kudde,
zocht een lekker mals kalf uit
en gaf het aan zijn knecht om het snel toe te bereiden.
- 8 Toen bracht hij hun wrongel en melk,
en het kalf dat hij had laten toeberen,
en zette hun dat alles voor;
terwijl zij aten bleef hij bij hen staan, onder de boom.
- 9 Toen vroegen ze hem: `Waar is Sara, uw vrouw?'
Hij antwoordde: `Daar, in de tent.'
- 10 Toen zei Hij:
`Het volgend jaar, rond deze tijd, kom Ik bij u terug,
en dan zal Sara, uw vrouw, een zoon hebben.'

Tussenzang: Ps. 15 (14) 2-3ab, 3cd-4ab, 5

refrein: Heer, wie mag te gast zijn in uw tent?

Wie rechtvaardig is en eerbaar leeft,
in zijn hart geen boze plannen koestert.

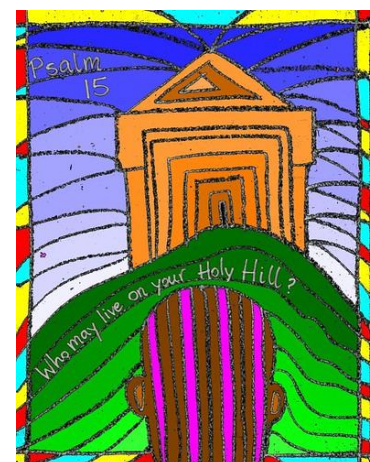
Geen bedrog pleegt met zijn tong;
wie zijn evenmens geen schade doet.

Wie zijn burens niet te schande zet;
wie de boosdoener veracht.

Maar de dienaars van de Heer in ere houdt;
wie beloften in zijn eigen nadeel toch volbrengt.

Wie zijn bezit niet uitleent tegen woeker,
als getuige niet omkoopbaar is.

Wie zich zo gedraagt
zal niet wankelen in eeuwigheid.

Tweede lezing: (Kol. 1, 24-28)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Kolosse

Broeders en zusters,
24 Op het ogenblik verheug ik mij dat ik voor u mag lijden
en in mijn lichaam mag aanvullen wat nog ontbreekt
aan de verdrukkingen van Christus,
ten bate van zijn lichaam, dat is de kerk.
25 Haar dienaar ben ik geworden
krachtens de taak die mij door God is gegeven met het oog op u,
om namelijk het woord van God te brengen in heel zijn volheid:
26 om het geheim te verkondigen dat verborgen was,
van alle eeuwigheid en alle generaties af,
maar dat nu geopenbaard is aan zijn heiligen.
27 Aan hen heeft God de rijkdom van de heerlijkheid
van dit geheim onder de heidenvolken bekend willen maken.
En het luidt: 'Christus, de hoop op de heerlijkheid, is in u.'
28 Hem verkondigen wij,
wanneer wij iedereen vermanen en onderrichten,
met alle wijsheid die ons gegeven is,
om iedereen zonder onderscheid
in Christus tot volmaaktheid te brengen..

Tussenzang: Zomaar een dak (ZJ 735)

<https://www.youtube.com/watch?v=9CkP9OTrEBI>

Zomaar een dak boven wat hoofden, deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen, speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt als wij er binnengaan
om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren, vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen, diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien, onthouden, spreken voort,
Gods vrij en lichtend woord.

Tafel van Eén, brood om te weten dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede, oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan, doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Evangelie: (Lc. 10, 38-42)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

38 Op hun rondreis ging Jezus eens een dorp in.
Een vrouw, Martha genaamd, ontving Hem.
39 Zij had een zuster die Maria heette.
Die kwam aan de voeten van de Heer zitten
en luisterde naar zijn woorden.
40 Martha had het heel druk met bedienen.
Ze ging naar Jezus toe en vroeg:
'Heer, laat het U koud dat mijn zuster mij alleen laat bedienen?
Zeg haar dat ze mij komt helpen.'

41 De Heer gaf haar ten antwoord:
`Martha, Martha, je maakt je bezorgd
en druk over van alles,
42 maar slechts één ding is nodig.
Maria heeft het beste deel gekozen
en dat zal haar niet worden ontnomen.'

Overwegingen:

Het schijnt dat de Oosterse gastvrijheid legendarisch is. Wat we zopas gehoord hebben in de eerste lezing is dus geen overdrijving. Maar het is toch wel verbazingwekkend wat Abraham en Sara voor die vreemdelingen over hebben. Je mag niet vergeten dat men midden in de woestijn zit en het voedsel dus schaars en duur is. Dat belet hen niet om het beste van het beste op tafel te zetten voor drie wildvreemden. Ik denk dat wij daar moeilijk bij kunnen; dat dat iets vreemds is voor ons en onze cultuur, althans 't gaat nooit zo ver, 't snijdt nooit zo diep. Maar dat wil niet zeggen dat we niet aanvoelen waarover het gaat of dat wij niet gastvrij zouden zijn. Ik denk dat iedereen verhalen zou kunnen vertellen over gastvrijheid in één of ander land, naar aanleiding van één of andere reis of vakantie. Alleen denk ik moeten we niet té euforisch doen. In sterk toeristische streken is de gastvrijheid soms ver te zoeken. En daarbij komt dat wij op alle mogelijke manieren verzekerd en voorzien zijn waardoor gastvrijheid niet meer nodig is. Als je iets tegenkomt, moet je al niet meer vragen ergens te mogen telefoneren, men heeft zelf een gsm bij.

Echte gastvrijheid, ik vrees soms dat we het aan het verleren zijn, omdat we 't niet meer gewoon zijn of moeten beoefenen. Hoe gastvrij zijn we bijvoorbeeld tegenover de vreemdelingen en de vluchtelingen die bij ons aankloppen? Gastvrijheid is zoals het woord het zegt: de 'gast' die zich aanbiedt 'vrijheid' geven, het gevoel geven zichzelf te mogen zijn, ergens te mogen thuiskomen. Abraham en Sara slagen daar schitterend in en worden daarvoor overvloedig beloond: ze zullen eindelijk het kind krijgen waar ze al heel hun leven op wachten. In het Evangelie draait heel het conflict rond de vraag wat echte gastvrijheid is. Waar zit het probleem? Marta neemt Jezus in haar huis op. Ze zorgt voor Jezus zodat Hij zich thuis voelt. Ze betoont Hem zoals verwacht gastvrijheid. Een gast is in de Oudheid ook altijd een vreemdeling, een vijand, die door de gastvrijheid een vriend wordt. De vreemdeling brengt iets nieuws mee. Maar Marta heeft helemaal geen tijd om te luisteren naar het vreemde en nieuwe van haar gast. Ze zorgt voor Hem en pint Jezus daarmee vast op zijn rol van gast die het zich gemakkelijk moet maken en zich thuis moet voelen. Ze vraagt helemaal niet naar de behoeften van de gast, maar dringt Jezus een vaste rol op waar Hij niet kan uitbreken. En ze zorgt uiteindelijk niet alleen voor haar gast, maar maakt zich ook zorgen om zichzelf en haar eigen rol. De gast 'moet' zich bij haar thuis voelen, Hij moet haar zien als een goede gastvrouw. Ze wil graag een goede indruk op de gast maken.

Maria daarentegen houdt zich met Jezus bezig, ze luistert naar Hem, ze laat Hem op verhaal komen. En Jezus prijst dat. Dat is de échte gastvrijheid: luisterbereidheid, openheid, ontvankelijkheid voor wat de gast te bieden heeft. 't Is een verhaal waar ook wij iets van kunnen opsteken al was het maar omdat wij hier nu de gastheren en vrouwen zijn en Jezus bij ons te gast is en niet omgekeerd (!). Ik zal niet vragen wie hier nu bij wijze van spreken de Marta's en wie de Maria's zijn, want ik denk dat ze beide in elk van ons zitten, daar vreedzaam samenleven maar elkaar tegenwerken zodra er een vreemde zoals Jezus zich aandient. 't Is ook niet altijd gemakkelijk. In het leven van elke dag of op ons werk zijn we vaak - en dat wordt ook van ons verwacht - de Marta's: van hier naar ginder lopen, want er is zoveel dat moet gedaan worden voor je werk of voor je gezin of familie. Met als gevolg dat de Maria in ons geen kans krijgt of zelfs verdrongen wordt: er is geen tijd meer om er alleen maar bij te zitten en te luisteren naar het verhaal van de andere, van de mens die ons pad kruist of van God die vraagt: mag ik bij jou te gast zijn, heb je voor mij een luisterend oor? De Marta in ons gunt de Maria in ons geen kans.

Kom, 't is vakantie, de tijd bij uitstek om de Maria in ons leven ook eens een kans te geven: tijd om te ontvangen, te luisteren naar wat de ander ons te zeggen heeft; tijd om de echte gastvrijheid te beoefenen. En laat dit dan ook de zin zijn van ons wekelijks samenkomen hier. Misschien zijn we heel de week Marta; hier mogen we Maria zijn: kijk God, je bent welkom; ik maak tijd om te luisteren naar Jou; wat heb je mij te vertellen? Eigenlijk komt het er op neer om net zoals Abraham een goed evenwicht te vinden. Eerst is hij net zoals Marta druk in de weer voor zijn gasten. Maar als ze eten valt hij stil net zoals Maria en blijft bij hen staan om te luisteren naar wat zij hem te vertellen hebben. Wat een gastvrij mens. Zo'n mens kunnen wij ook zijn want nog 'n keer de Marta en de Maria of de Abraham zit in elk van ons.

(Miguel Dehondt)

Gods Geest is herkenbaar
in een geloofsgemeenschap
als die gemeenschap zich daadwerkelijk betrokken weet op de wereld.

Als die gemeenschap een knusse boel wordt
achter gesloten deuren,
dan is het Gods Geest niet die er werkzaam is.

Maar als een geloofsgemeenschap
meer begaan is
met het verdriet van mensen dan met haar eigen liturgie...
Als een geloofsgemeenschap
meer begaan is
met sociale rechtvaardigheid
dan met haar eigen tradities en gewoonten...
Als een geloofsgemeenschap
meer begaan is
met gastvrijheid voor vreemden en toevallige passanten
dan met gezellig tafelen onder elkaar...,
dan is Gods Geest vaardig over haar.
Dan is zij 'Kerk'
die het aanschijn van de aarde zal vernieuwen.

Er is inderdaad een groot verschil
tussen een bedrijf en een geloofsgemeenschap:
het ene leeft van geld,
de ander leeft van Gods Geest.
Tussen beide ligt een wereld van verschil.

(naar Manu Verhulst)

Gastvrijheid

Het individualisme viert hoogtij in onze dagen.
Het 'ieder voor zich' is als een virus,
dat zich in ons leven heeft genesteld.
We wonen met veel mensen om ons heen,
in dezelfde straat en buurt.
En toch is er veel eenzaamheid.
We voelen ons soms alleen gelaten
met onze vragen en onze problemen.
In onze dagen van grote welvaart en techniek
is er meer dan ooit behoefte aan gastvrijheid.
Er is behoefte aan mensen,

die tijd en ruimte weten te scheppen,
 waar anderen gewoon mogen binnenkomen.
 Gastvrij zijn is een plaats scheppen,
 waar anderen vrij kunnen binnen komen.
 Een plaats waar een luisterend oor is
 en de bereidheid om zorgen samen te delen.
 Gastvrij zijn veronderstelt aandacht,
 een hartelijk open staan naar een ander.
 Drukdoenerij en eigenbelang
 verdwijnen naar de achtergrond,
 zodat de gast op de eerste plaats komt.
 De gast mag vrij zijn om helemaal
 aan zichzelf te kunnen toekomen.
 Het is heerlijk om zulke mensen te ontmoeten.
 Ze roepen nieuwe krachten in ons op,
 nieuwe vrede en harmonie.
 We worden er nieuwe mensen van.
 'Even tijd hebben' voor een ander
 is hele kostbare tijd.
 Want daarin komt tot uiting
 dat we delend in het leven willen staan.
 En delend leven is zinvol leven.

(Wim Holterman osfs)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, de Vader.
 Hij is de Bron van alle leven
 en houdt van alles wat bestaat.

Ik geloof in Jezus Christus, zijn Zoon.
 Hij was mens zoals wij.
 In Hem was God midden de mensen.
 Hij was goed tot het uiterste.

Daarom verrees Hij tot nieuw leven
 en blijft Hij voor alle mensen een licht en een voorbeeld.

Ik geloof dat het evangelie van Jezus een Blijde Boodschap brengt
 voor alle mensen van alle tijden.
 Ik geloof dat wij zijn spoor moeten volgen
 en vrede en eenheid bewerken tussen alle mensen.

Ik geloof in de heilige Geest die stuwt tot leven
 en die in volheid aanwezig was in Jezus Christus.

Die Geest blijft ook werken in de Kerk
 en overal waar leven groeit en liefde bloeit.

Ik geloof dat God zijn mensen nooit loslaat
 en dat het goede het eens zal halen op het kwade.
 Ik geloof dat in Jezus het leven zegeviert over de dood
 voor alle eeuwigheid. Amen.

Voorbeden:

God en Vader,
wij durven met onze vragen tot U komen in de vaste overtuiging
dat U naar ons luistert met uw open hart en handen.

L.: Bidden we in deze vakantieweken voor mensen onderweg:
voor een mooie en veilige reis,
voor gezellige dagen samen
en vooral voor een behouden terugkeer.
Laten we bidden...

Bidden we voor mensen op de vlucht voor oorlog,
nergens thuis.
Dat ze een gastvrij onderkomen mogen vinden
en een land waarin ze veilig mogen thuiskomen.
Laten we bidden...

Laten we bidden voor hen die in deze vakantietijd
voortdurend in de weer zijn voor anderen.
Dat ze ook eens de tijd vinden
om naar elkaar te luisteren.
Laten we bidden...

Bidden we vanuit de stilte van ons hart
voor hen die ons zijn voorgedaan in dienstbare gastvrijheid
en nu een thuis kregen bij U, Vader.
Laten we bidden...

Heer, onze God,
laat hoopvolle tekenen van uw bevrijdende toekomst
zichtbaar worden in ons leven
en in dat van wie naast ons staan en meebouwen aan uw Rijk.
Dat vragen wij U door Jezus, onze Heer. Amen.

Lied: Wie mag te gast zijn (Psalm 15) - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=CBBNbGdJh34>

Wie mag te gast zijn in uw tenten,
wonen zelfs in uw huis,
hoog in de bergen uitzicht wijd.
Doe recht, spreek waarheid, laster niet,
hebt Gij gezegd.
Wees trouw, verloochen niet je naaste
die een mens is zoals jij en wij.
Gezegend om uw woord,
gezegend om uw Naam 'Ik zal er zijn.'

Gebed over de gaven:

Hoe gemakkelijk is het, Heer,
dit brood te breken en te delen,
elkaar de beker aan te reiken...
Maar hoe moeilijk valt het ons, God,
onzelf open te breken naar anderen toe,

onze hand uit te steken naar elkaar.
Met het aanbieden van deze gaven
spreken wij uit dat wij spijs en drank
willen zijn voor elkaar
zoals U het ons hebt voorgedaan. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, barmhartige God,
omdat U een God van mensen bent,
dat U onze God genoemd wil worden,
dat U ons kent bij onze namen,
en dat U de wereld in uw handen houdt.

Want daarom hebt U ons geschapen
en geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn,
wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend bent U, Schepper van al wat bestaat.
Gezegend bent U, die ons ruimte geeft en tijd van leven.
Gezegend bent U om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat U gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam,
Heer, onze God, en aanbidden U met de woorden: **Heilig ...**

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,
genade zijn voor elkaar en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar U geeft Uzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de dienaar van de wereld.

De avond voor zijn lijden en dood
zat Hij met zijn vrienden aan tafel.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:

Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Daarom, Heer onze God,
stellen wij hier dit teken van ons geloof,
en daarom gedenken wij nu
het lijden en sterven van uw Zoon,
zijn opstanding uit de dood en zijn intocht in uw heerlijkheid;

dat Hij, verheven aan uw rechterhand,
voor ons ten beste spreekt
en dat Hij komen zal om recht te doen
aan levenden en doden op de dag die U hebt vastgesteld.

Zend ons uw Geest, die Leven is, Gerechtigheid en Licht.
U, die het welzijn van de mensen wilt,
en niet hun ongeluk, niet hun dood,
neem alle geweld weg uit ons midden
en geef vrede op aarde in naam van Jezus, uw Zoon.
Dan zal uw naam geheiligd zijn,
Heer, onze God,
door Hem en met Hem en in Hem
en in de gemeenschap van de Heilige Geest,
dit uur en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Verrijkt met Jezus, uw Zoon,
wiens Woorden voor ons Levensbrood zijn,
wiens daden voor ons een voorbeeld en een bron van vreugde zijn,
willen wij bidden tot Hem die Zich aanbiedt als Vader voor ons en alle mensen.

Onze Vader,
graag zouden wij in deze wereld uw naam geheiligd zien.
Mochten steeds meer mensen U kennen als God-met-ons.
Uw Rijk kome!
Een Rijk van liefde, vrede en gerechtigheid.
Uw wil geschiede,
want U wilt dat wij gelukkige mensen zijn,
die zich inzetten voor de anderen.
Wij vragen U om het dagelijks brood,
om het nodige voedsel voor wie honger heeft
en om de moed ons voedsel te delen.
Vergeef ons onze schuld,
want dikwijls zijn wij onverschillig voor uw liefde.
Leer ons de anderen vergeving schenken,
steeds opnieuw, zonder bitterheid.
Leid ons weg uit de bekoring
van hoogmoed en onoprechtheid.
En verlos ons van het kwade.
Want U bent de vrede en de vreugde,
de kracht en de heerlijkheid
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Vredeswens:

Heer Jezus,
U die de unieke weg van liefde bent gegaan,
voor U telt er maar één ding: liefhebben,
ook al kost het je je leven.
Maak ons tot getuigen van deze houding,
tot werkers van uw vrede.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: Gij komt tot ons gans onverwacht (ZJ 715)

<https://www.youtube.com/watch?v=9c8v2D9GbXY>

Gij komt tot ons, gans onverwacht, in alle mooie dingen,
in bloemen, in de zonnepracht, in 't lied dat wij nu zingen,
in 't brood dat op de tafel staat,
in 't hart dat dankbaar slaat, in duizend, duizend dingen.

Gij komt tot ons in 't morgenuur, in dauw van nieuwe dingen,
in 't kind dat lacht, in licht en vuur, in 't lied dat wij U zingen,
in 't woord dat Gij nu tot ons spreekt,
in 't brood dat Gij hier met ons breekt, in duizend, duizend dingen.

Gij komt tot ons in heel de dag, in arbeid aan de dingen,
in zorg en vreugde, pijn en lach, in 't lied dat wij dan zingen,
in liefde ook van man en vrouw,
in vriendschap, vrede en in trouw, in duizend, duizend dingen.

Gij komt tot ons als 't avond is, in 't sterven van de dingen,
in 't afscheid dat het laatste is, in 't lied dat wij niet zingen.
Op 't woord dat Gij spreekt hopen wij;
uw liefde is ons toch nabij in duizend, duizend dingen.

Slotgebed:

God, als uw genodigden
waren wij hier samen rond uw tafel.
We hopen dat we zoals Maria de juiste weg kiezen
om uw Woord te aanhoren en uit te dragen.
Samen willen we bouwen aan uw Rijk.
Maak ons voldoende gastvrij.
Laat ons vreugdevol verder leven
en laat ons gaandeweg, elke dag opnieuw,
U vinden in de gewone dingen en in mensen.
Dan wordt uw Koninkrijk op aarde zichtbaar,
vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Het evangelie is een werkboek.
het bevat in grote trekken
het lastenboek
van de nieuwe wereld naar Gods hart...

Wanneer je Jezus ontmoet
in en doorheen het boek van zijn leven,
dan schrijft Hij zijn Boodschap
in je hart.

Dan kan je niet stil blijven zitten
en overdenken
hoe goed Jezus was voor anderen.
Dan moet je iets gaan doen.

Maar je hoeft het nooit alleen te doen.
Hij gaat met je mee,
of eigenlijk ga jij met Hem mee.

Het is van het allergrootste belang
dat mensen bij elkaar thuis mogen komen.
Het gevoel hebben dat je welkom bent,
geeft aan het leven zin en inhoud.
Je mag zijn wie je bent.
Er is ruimte voor je vreugde en verdriet.
Je ontmoet een luisterend oor.
Je deelt in elkaars leven.
Waar je gastvrij ontvangen wordt
of waar je je deur naar anderen openzet,
daar vind je geborgenheid en liefde.
Het geeft je alle kansen om een nieuwe mens te worden.
Er is geen sprake van 'moeten' maar van 'mogen'.
Je hoeft geen stand op te houden,
omdat je je helemaal aanvaard weet.
Je voelt dat je elkaar op handen kunt dragen.
Je hoeft je niet te verliezen in zorgen en drukte,
want je bent er allereerst voor elkaar.
Je maakt daarin de naam van God waar,
de naam die luidt: Ik-zal-er-zijn-voor-jou.
Waar mensen elkaar echt ontmoeten,
daar is ruimte voor een Godsontmoeting.
Hij laat Zich zien in het gelaat van de ander.
Het geeft je nieuwe kracht, nieuw leven.
Het laat je zien, dat er maar één ding belangrijk is:
je openstellen voor elkaar en voor God.

(Wim Holterman osfs)

